

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Animnapu't Pito

Mga Kabatirang Propetiko: Islam, 11 Setyembre 2001, at ang Araw ng Silangang Hangin

Jeff Pippenger
2024-01-31

Ang Islam ng ikatlong aba ay pumasok sa kasaysayang propetiko noong Setyembre 11, 2001, at agad itong pinigil. Sa panahong iyon ay nagsimulang bumuhos ang huling ulan, subalit ito ay "sinukat".

Sa takdang sukat, kapag ito'y sumibol, makikipagtalo ka rito; pinipigil niya ang kaniyang mabangis na hangin sa araw ng silangang hangin. Sa pamamagitan nito nga ay malilinis ang kasamaan ni Jacob; at ito ang buong bunga upang alisin ang kaniyang kasalanan: kapag ginawang parang mga batong-apog na pinaghihiwa-hiwalay ang lahat ng bato ng dambana, ang mga sagradong punong-kahoy at ang mga larawang inanyuan ay hindi na mananatiling nakatayo. Gayunma'y ang bayang nakukutaan ay magiging tiwangwang, at ang tirahan ay pababayaan, at iiwan na gaya ng ilang; doo'y manginginain ang guya, at doo'y hihiga ito, at kakainin ang mga sanga niyon. Kapag ang mga sanga nito ay nangalalanta, mababali ang mga iyon; darating ang mga babae at susunugin ang mga ito; sapagkat ito'y bayang walang unawa; kaya't ang lumikha sa kanila ay hindi maaawa sa kanila, at ang humubog sa kanila ay hindi magpapakita sa kanila ng kagandahang-loob. At mangyayari sa araw na yaon, na ang Panginoon ay pupukpukin mula sa daluyan ng ilog hanggang sa batis ng Egipto, at kayo'y titipunin isa-isa, O kayong mga anak ni Israel. At mangyayari sa araw na yaon, na hihipan ang dakilang trumpeta, at paririto ang mga nasa bingit ng kapahamakan sa lupain ng Asiria, at ang mga itinakwil sa lupain ng Egipto, at sasamba sa Panginoon sa banal na bundok sa Jerusalem. Isaias 27:6-13.

Ang "araw ng silangang hangin" ay tumutukoy sa pagdating ng huling ulan, at gayundin sa Islam ng ikatlong kapahamakan. Tinatandaan din nito ang pasimula ng kasaysayan kung saan ang "kasamaan ni Jacob ay nalilinis." Dumating ang araw ng silangang hangin noong Setyembre 11, 2001, at sa puntong iyon ay nagsimula ang paghuhukom sa mga buhay. Ang paghuhukom sa mga buhay ang pangwakas na gawain ng ikatlong anghel, at doon nagsimula ang pag-aalis ng mga kasalanan ng isandaan at apatnapu't apat na libo. Iyan ang ibig sabihin ni Isaias nang kaniyang isinulat, "Sa pamamagitan nito."

Ang mga salitang nauuna sa "Sa pamamagitan nito," ay: "Sa sukat, kapag ito'y umusbong, makikipagtalo ka rito; pinipigil niya ang kaniyang marahas na hangin sa araw ng hanging silangan." Ang "Sa pamamagitan nito," ay tumutukoy sa mga tiyak na katotohanang pagsubok na nagdadalisay sa mga kinakatawan bilang si Jacob mula sa kasalanan. Kabilang sa mga katotohanang iyon ang pangyayari (9/11), na nagmamarka sa pagdating ng huling ulan. Kabilang din ang pagpapakahulugan sa huling ulan bilang "isang mensahe," at ang "mensahe" ay Islam. Kabilang dito ang katotohanang ang "hanging silangan" ay ang Islam ng ikatlong "Aba," at

kabilang din ang propetikong katangian ng kasunod na pagpipigil sa Islam (pinipigil).

Ang mismong pagsubok ay kinakatawan ng “pagtatalo,” na nagsimula noong Setyembre 11, 2001. Si Jeremias, nang kumakatawan siya sa unang kabiguan, ay pinayuhan na “magbalik” sa Diyos at ihiwalay ang mahalaga mula sa hamak. Ang “bunga” ng mensahe ng pagsubok ay nagluluwal ng dalawang uri ng mga mananamba.

Ang hatol sa mga hangal ay inilarawan bilang “kapag ginawa niya ang lahat ng mga bato ng dambana na parang mga batong-apog na pinukpok na pira-piraso, ang mga sagradong punuan at mga larawan ay hindi makatatayo.” Si Isaias ay tumutukoy sa pagpapahayag ng hatol laban sa mga nagbabaligtad ng mga bagay sa mga kabanatang dalawampu’t walo at dalawampu’t siyam. Sila ang mga hindi makauunawa sa aklat na tinatakan. Ang gawa (bunga) ng masama ay aariing gaya ng luwad ng magpapalayok.

Kaya nga, narito, magpapatuloy akong gumawa ng isang kagila-gilalas na gawa sa gitna ng bayang ito, isang kagila-gilalas na gawa at kababalaghan: sapagkat ang karunungan ng kanilang mga marurunong ay mapaparam, at ang pagkaunawa ng kanilang mga maunawain ay maitatago. Sa aba nila na nagsisikhay na ikubli nang malalim ang kanilang payo mula sa Panginoon, at ang kanilang mga gawa ay nasa kadiliman, at sinasabi nila, “Sino ang nakakikita sa amin? at sino ang nakaaalam sa amin?” Tunay na ang inyong pagbabaligtad ng mga bagay ay ipalalagay na gaya ng putik ng magpapalayok: sapagkat masasabi ba ng gawa tungkol sa gumawa nito, “Hindi niya ako ginawa”? o masasabi ba ng inanyuan tungkol sa humubog nito, “Wala siyang pag-unawa”? Isaias 29:14-16.

Ang gawa ng masasama ay magiging gaya ng luwad ng magpapalayok, at sa kabanata dalawampu’t pito ang kanilang gawa ay inilarawan sa gayunding paraan, gaya ng mga batong-apog na binayó hanggang magkadurug-durog. Madaling bayuhin ang batong-apog o ang luwad ng magpapalayok hanggang maging pulbos, at ang sagisag ng gawaing gawing “ang lahat ng mga bato ng dambana na parang mga batong-apog na binayó hanggang magkadurug-durog,” at kabilang ang gawaing paggiba ng “mga sagradong punungkahoy at mga larawan,” upang “hindi sila makatindig,” ay ang gawaing kinakatawan ng repormasyon ni haring Josias. Sa pangwakas na pagbabagong-espirituwal at repormasyon, na kinakatawan ng repormasyon ni Josias, ang istrukturang korporatibo ng mga Adventista ay magiging tiwangwang, sapagka’t “ang bayang nakukutaan ay magiging sira, at ang tahanang tinatahanan ay pababayaang, at maiiwang parang ilang.” Lahat ng kanilang mga gawa, na ang tinutukoy ay ang libu-libong iglesia, paaralan, kolehiyo, unibersidad, mga ospital, at mga gusaling opisina sa buong daigdig, ay, ayon sa propesiya, babayuhin hanggang maging walang-kabuluhang pulbos.

Magiging tiwangwang din ang kasapian, sapagkat ang mga "taong walang kaunawaan" ay magiging tulad ng mga "tuyong" "sanga" na "puputulin" "at susunugin," sapagkat "ang lumikha sa kanila ay hindi maghahabag sa kanila, at ang humubog sa kanila ay hindi magpapakita sa kanila ng lingap."

Kapag ganap nang naisakatuparan, sa pamamagitan ng mensaheng nagsusubok, ang paghihiwalay, ang ikalawang tinig ng Apocalipsis kabanata labing-walo ay tumatawag sa iba pang kawan ng

Diyos na lumabas mula sa Babilonia, sapagkat sa araw na yaon "mangyayari" "na ang dakilang trumpeta ay hihipan, at darating ang mga nasa bingit ng kapahamakan sa lupain ng Asiria, at ang mga itinakwil sa lupain ng Egipto, at sasamba sila sa Panginoon sa banal na bundok sa Jerusalem."

Ang sipi (Isaias dalawampu't pito, mga talata walo hanggang labintatlo) na ating isinasaalang-alang ay tumutukoy sa kasaysayang propetiko na nagsimula noong Setyembre 11, 2001, at inilalarawan ang pagsubok at paglilinis ng yaong mga sa kahuli-hulihan ay tatawag sa iba pang kawan ng Diyos palabas ng Babilonia. Ang mga pambungad na talata ng gayon ding kabanata ay tumutukoy sa isang awit na dapat awitin sa mismong kasaysayang iyon.

Sa araw na yaon, awitan ninyo siya: "Isang ubasan ng pulang alak." Ako, ang Panginoon, ang nag-iingat sa kaniya; didiligan ko siya sa bawat sandali; upang walang makapinsala sa kaniya, iingatan ko siya araw at gabi. Wala sa akin ang poot: sino ang maglalagay ng mga dawag at mga tinik laban sa akin sa pagbabaka? Daraanan ko sila, susunugin ko silang magkakasama. O hayaang kumapit siya sa aking lakas, upang makipagpayapaan siya sa akin; at siya'y makikipagpayapaan sa akin. Pauugatin niya ang mga nagbubuhay kay Jacob; mamumulaklak at uusbong ang Israel, at pupunuin ang mukha ng sanlibutan ng bunga. Sinaktan ba niya ito, gaya ng pagsakit niya sa mga sumakit sa kaniya? o napatay ba siya ayon sa patayan ng mga yaong pinaslang niya? Isaias 27:2-7.

Ang awit ng ubasan ay ang awit na unang kumikilala sa bayan ng Diyos bilang isang ubasan na minahal at inalagaan Niya. Pagkatapos, inihaharap nito ang pangako ng pagtanggap para sa sinumang magnais na tumangan sa katuwiran ni Cristo. Pagkatapos, tinutukoy nito ang pangako ng pagbubuhos ng Espiritu Santo, na kinakatawan ng dalawang yugto ng ulan. Ang unang yugto ng ulan ay nagbibigay-buhay sa mga bulaklak at usbong, at ang ikalawang yugto ay pinupuno ang lupa ng bunga.

Ang awit ng ubasan ay ang awit na tumutukoy sa kapanahunan kung kailan nilalagpasan ng Diyos ang dating hinirang na bayan, habang nakikipagtipan sa isang bagong hinirang na bayan. Ang talatang walo at ang mga sumusunod ay simpleng pag-uulit at pagpapalawak sa mga pambungad na talata ng kabanata. Ang unang talata ng kabanata ay tumutukoy sa gayunding pangyayari na tinutukoy bilang "araw ng silangang hangin" sa talatang walo.

Sa araw na yaon, parurusahan ng Panginoon, gamit ang kaniyang tabak na mabagsik, dakila, at makapangyarihan, si Leviatan, ang tumutusok na ahas; oo, si Leviatan, ang baluktot na ahas; at kaniyang papatayin ang dragon na nasa dagat. Isaias 27:1.

Ang dragon ay si Satanas, ngunit sa ikalawang kahulugan, ito ay ang paganong Roma.

"Kaya't bagaman ang dragon, sa pangunahing diwa, ay kumakatawan kay Satanas, sa ikalawang diwa ito'y sagisag ng paganong Roma." *The Great Controversy*, 439.

Ang sampung hari ng paganong Roma, sa ikapitong kabanata ng Daniel at sa ikalabindalawang kabanata ng Apocalipsis, ay kumakatawan sa sampung hari na tinutukoy sa ikalabimpitong kabanata ng Apocalipsis—sa mga huling araw.

Ang mga hari at mga pinuno at mga gobernador ay ipinataw nila sa kanilang sarili ang tatak ng antikristo, at sila'y inilarawan bilang dragon na humahayo upang makipagdigma laban sa mga banal—yaong mga tumutupad sa mga utos ng Diyos at nagtataglay ng pananampalataya ni Jesus. Mga Patotoo sa mga Ministro, 38.

Ang Talata 1 ng Isaias 27 ay tumutukoy sa pasimula ng paghuhukom sa dragon, na nagsimula sa araw ng "hanging silangan", noong Setyembre 11, 2001. Ang paghuhukom sa mga hari ng daigdig, at sa kanilang mga globalistang kasosyong mangangalakal, ay natutupad kapag ang kayariang pinansiyal ng daigdig ay winawasak ng isang "hanging silangan", sa gitna ng mga "dagat".

Sapagkat, narito, ang mga hari ay nagtipon, sila'y nagdaan na magkakasama. Nang makita nila iyon, sila'y namangha; sila'y nabagabag, at nagmadaling umalis. Sinakmal sila roon ng takot, at ng sakit, gaya ng sa babaeng nanganganak. Iyong sinisira ang mga sasakyang-dagat ng Tarshish sa pamamagitan ng hanging silanganan. Mga Awit 48:4-7.

Ang Isaias kabanata dalawampu't pito, talata isa hanggang pito, ay inuulit at pinalalawig sa mga talata walo hanggang labintatlo. Itinutukoy nito na sa "araw ng hanging silanganan" ang mga hari at mga mangangalakal sa lupa ay haharap sa takot, at ang kanilang takot ay patuloy na tumitindi sa pagdaloy ng kasaysayan mula sa puntong iyon pasulong. Ang takot na iyon ang tumutukoy sa mga hindi-makatwiran at padalus-dalos na pagkilos ng mga progresibong globalista ng Daigdig mula pa noong Setyembre 11, 2001, habang itinutulak nila ang kanilang agenda nang lalo at higit na agresibo kaysa sa makatuwirang maaasahan. Si Satanas, at ang kaniyang mga kinatawan, ang mga mangangalakal at mga hari sa lupa (ang mga globalista), bilang mga sagisag ng dragon, ay nakaaalam na maikli na ang kanilang panahon.

Kaya nga, magalak kayo, mga langit, at kayong tumatahan sa mga iyon. Sa aba ng mga tumatahan sa lupa at sa dagat! Sapagkat bumaba sa inyo ang diyablo, taglay ang matinding poot, sapagkat nalalaman niyang maikli na lamang ang kanyang panahon. Apocalipsis 12:12.

Ang araw ng silangang hangin, na nagdulot ng krisis pang-ekonomiya noong 2001, na lalo lamang lumala, sa kabila ng anumang tangka ng globalistang midya na igiit ang kabaligtaran, ang siyang usaping kinakaharap ng sanlibutan sa puntong nalalaman ng dragon na maikli na ang kaniyang panahon. Pagkatapos, pinaigting niya ang kaniyang mga pagkilos upang magkamit ng kontrol sa buong daigdig, at ginagawa niya ito kapag ang "Aba" (ang ikatlong Aba) ay ipinapataw sa "mga nananahan sa lupa at sa dagat."

Ang pagdating ng Islam ng ikatlong Kapahamakan (ang hanging silanganan) noong Setyembre 11, 2001, ay nagbunga ng isang sakunang pang-ekonomiya na pumilit sa mga globalista na pabilisin ang kanilang mga pagsisikap upang ipilit ang pagpapataw ng isang nag-iisang pamahalaang pandaigdig sa planetang Daigdig. Gayunman, patuloy na tinutupad ng Islam ang gampanin nito. Marahil ang pinakaseryosong pahayag hinggil sa Islam bilang isang sagisag sa propesiya ng Bibliya ay masusumpungan sa unang pagtukoy sa Islam.

At sinabi sa kaniya ng anghel ng Panginoon: Narito, ikaw ay nagdadalang-tao, at magsisilang ng isang anak na lalaki, at tatawagin mong Ishmael ang kaniyang pangalan; sapagkat dininig ng Panginoon ang iyong kapighatian. At siya'y magiging isang mailap na tao; ang kaniyang

kamay ay laban sa bawat tao, at ang kamay ng bawat tao ay laban sa kaniya; at siya'y maninirahan sa harap ng lahat ng kaniyang mga kapatid. Genesis 16:11, 12.

Ang Salita ng Diyos ay hindi kailanman nabibigo. Habang patuloy na nagdudulot ang Islam ng pasakit gaya ng hirap ng isang babaeng nanganganak, may ilan na, kahit maaaring tanggapin nila na natutukoy ang Islam sa propesiya sa Bibliya, ay hindi pa rin lubos nauunawaan ang maliwanag na katotohanan sa dalawang talata. Maaaring nauunawaan ng ilan na ang Islam ang nagtitipon sa bawat tao sa balat ng lupa upang labanan ang isang karaniwang kaaway, at totoo nga ito. Gayunman, ang huling parirala sa talata ang higit na mabigat na katotohanan. Niyanig ang daigdig noong Setyembre 11, 2001, at kamakailan ay muli itong niyanig ng pag-atake ng Hamas laban sa Israel noong Oktubre 7 ng taong ito. Ngunit walang handang makita na ang espiritu ng pakikidigma at biglaang pagkawasak ay "sa harap ng lahat" ng mga kapatid ni Ismael.

Anong uri ng pagwawasak ang magaganap kapag nagkaroon ng biglaang pagsalakay na isasagawa ng mga bansang Islamiko gaya ng Saudi Arabia, United Arab Emirates, Qatar, Kuwait, Brunei, at Bahrain? Ang espiritu ni Ismael ay nasa "lahat ng kaniyang mga kapatid," at ang pakikidigma na hanggang sa ngayon ay idinulot ng ikatlong "Woe" mula sa mga bansang tulad ng Afghanistan o Iraq ay magiging lubhang kakaiba kapag lubos nang natupad ang propesiya ni Ismael. Ilan ang mga bombang nuklear na taglay ng Pakistan?

Ang makahulang katangian ng pakikidigmang Islamiko, gaya ng ipinamalas sa unang at ikalawang Islamikong Kapahamakan, ay ang biglaan at di-inaasahang mga pagsalakay. Mayroon bang sapat na pananalapi sa mayayamang bansang Islamiko upang lihim na makakuha o makalikha ng mga sandatang higit na sopistikado at nakamamatay kaysa mga eroplanong punô ng gasolina, mga bombang kotse, mga nasusunog na gulong, panggagahasa, at mga kutsilyo? Dapat bang paniwalaan ang Salita ng Diyos?

Ang lahat ng mga hiyas sa panaginip ni Miller ay nagiging mga panubok na katotohanan sa mga huling araw, kung wala nang iba pa kundi ang mismong katotohanang ang mga iyon ay itinakwil at tinutukoy ng propesiya na ibabalik. Ngunit ang ilan sa mga hiyas na iyon, gaya ng gawain ni Cristo sa santuwaryo sa langit at ang Islam ng ikatlong kaabahan, ay tumutukoy sa mga hula na natutupad lamang sa pinakahuling mga araw. Ang isa ay kumakatawan sa gawain ni Cristo sa Kabanal-banalang Dako, na tiyak na isang kasalukuyang panubok na katotohanan, at ang isa pa ay tumutukoy sa mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi, na muli rin ay isang kasalukuyang panubok na katotohanan.

Ang hiblang nagdurugtong sa kilusang Millerita at sa panahon ng wakas noong 1989—na siya namang nagpakilala sa kilusan ng isandaang apatnapu't apat na libo—ay ang "pitong panahon," na siyang unang hiyas ni Miller at siyang una ring inisiantabi nang lisanin ng Adbentismo ang mga dating landas. Ang isandaang dalawampu't anim na taon mula sa paghihimagsik noong 1863 hanggang sa panahon ng wakas noong 1989 ay kumakatawan sa "pitong panahon." Ang dalawang libo't limang daan at dalawampu ay hinati sa dalawang yugto na tig-isang libo't dalawang daan at animnapu, at ang ikasampu, o ikapu, ng isang libo't dalawang daan at animnapu ay isandaang dalawampu't anim. Ang batong itinakwil ng mga tagapagtayo ay ganoon kahaba anupa't

pinagdurugtong nito ang una at ang huling kilusan ng tatlong anghel. Sa gayon, ipinakikilala nito na ang katotohanan ng “pitong panahon” ay isa ring kasalukuyang katotohanang panubok, at na ito ang katotohanang nagiging hindi na lamang batong-saligan, kundi ang ulo ng panulukan.

Ngayo’y iiwan muna natin ang ating pagsasaalang-alang sa paglago ng kaalaman sa kilusang Millerite, na kinakatawan ng pangitain sa Ilog Ulai sa aklat ni Daniel, at ililipat naman natin ang ating pansin sa pangitain sa Ilog Hiddekel, na kumakatawan sa paglago ng kaalaman sa kilusan ng isandaan at apatnapu’t apat na libo.

Susunod, sisimulan natin ang pagsasaalang-alang sa apat na salinlahi ng Adventismo na sumasaklaw sa isandaan at dalawampu’t anim na taon mula 1863 hanggang 1989.

Ating sisimulan ang pag-aaral na iyon sa susunod na artikulo.

At nangyari sa ikaanim na taon, sa ikaanim na buwan, sa ikalimang araw ng buwan, samantalang ako’y nakaupo sa aking bahay, at ang mga matanda ng Juda ay nakaupo sa harap ko, na ang kamay ng Panginoong Diyos ay sumapit sa akin roon. Nang magkagayo’y tumingin ako, at narito, isang anyo na gaya ng anyo ng apoy: mula sa anyo ng kaniyang mga balakang pababa ay apoy; at mula sa kaniyang mga balakang paitaas ay gaya ng anyo ng kaliwanagan, na gaya ng kulay ng amber. At iniunat niya ang anyo ng isang kamay, at inagaw niya ako sa isang suwi ng buhok sa aking ulo; at itinaas ako ng Espiritu sa pagitan ng lupa at ng langit, at dinala ako sa mga pangitain ng Diyos sa Jerusalem, sa pintuan ng panloob na tarangkahan na nakaharap sa hilaga; na doo’y naroon ang luklukan ng larawang panibugho, na nagpapasiklab ng panibugho. At narito, ang kaluwalhatian ng Diyos ng Israel ay naroon, ayon sa pangitaing nakita ko sa kapatagan. Nang magkagayo’y sinabi niya sa akin, Anak ng tao, itingin mo ngayon ang iyong mga mata sa dakong hilaga. Kaya’t itiningin ko ang aking mga mata sa dakong hilaga, at narito, sa gawing hilaga sa tarangkahan ng dambana, nasa pasukan ang larawang ito ng panibugho. Sinabi pa niya sa akin, Anak ng tao, nakikita mo ba ang kanilang ginagawa? maging ang mga dakilang karumaldumal na ginagawa ng sambahayan ng Israel dito, na sa ganito’y ako’y lumayo mula sa aking santuwaryo? Ngunit bumaling ka pang muli, at makikita mo ang lalong dakilang mga karumaldumal. At dinala niya ako sa pintuan ng looban; at nang tumingin ako, narito, may isang butas sa pader.

At sinabi niya sa akin, Anak ng tao, hukayin mo ngayon ang pader; at nang mahukay ko ang pader, narito, may isang pinto. At sinabi niya sa akin, Pumasok ka, at masdan mo ang mga kasuklam-suklam na karumaldumal na ginagawa nila rito. Kaya pumasok ako at nakakita; at narito, bawat uri ng mga gumagapang na nilalang, at mga hayop na karumaldumal, at lahat ng mga diyus-diyusan ng sambahayan ng Israel, ay nakalarawan sa pader sa palibot. At naroon sa harap nila ang pitumpung lalaki sa mga matatanda ng sambahayan ng Israel, at sa gitna nila ay nakatayo si Jaazaniah na anak ni Shaphan, na ang bawat isa ay may insensaryo sa kaniyang kamay; at umakyat ang makapal na ulap ng kamangyan. At sinabi niya sa akin, Anak ng tao, nakikita mo ba kung ano ang ginagawa ng mga matatanda ng sambahayan ng Israel sa kadiliman, bawat isa sa mga silid ng kaniyang mga larawan? sapagkat sinasabi nila, Hindi tayo nakikita ng Panginoon; pinabayaang Panginoon ang lupa. Sinabi rin niya sa akin, Muli kang bumaling, at makakakita ka ng higit pang mga karumaldumal na ginagawa nila. Pagkatapos

dinala niya ako sa pintuan ng tarangkahan ng bahay ng Panginoon na nasa dakong hilaga; at, narito, may mga babaeng nakaupo na tumatangis kay Tammuz. At sinabi niya sa akin, Nakita mo ba ito, O anak ng tao? Muli kang bumaling, at makakakita ka ng higit pang mga karumaldumal kaysa rito. At dinala niya ako sa loobang-looban ng bahay ng Panginoon, at, narito, sa pintuan ng templo ng Panginoon, sa pagitan ng portiko at ng dambana, ay may humigit-kumulang dalawampu't limang lalaki, na ang kanilang mga likod ay nakaharap sa templo ng Panginoon, at ang kanilang mga mukha ay nakaharap sa dakong silangan; at sila'y sumasamba sa araw sa dakong silangan. At sinabi niya sa akin, Nakita mo ba ito, O anak ng tao? Magaan ba sa sambahayan ng Juda ang paggawa ng mga kasuklam-suklam na ginagawa nila rito? sapagkat pinuno nila ang lupain ng karahasan, at nagbalik sila upang pukawin ang aking poot; at, narito, idinadampi nila ang sanga sa kanilang ilong. Kaya't kikilos din ako sa poot: hindi magpapalampas ang aking mata, ni maaawa ako; at bagaman sila'y dumadaing sa aking pandinig nang malakas na tinig, gayon ma'y hindi ko sila diringgin. Ezekiel 8:1-18.